

Oponentský posudek magisterské diplomové práce Ondřeje Sobotky „České překlady francouzské literatury v druhém desetiletí 20. století“ (ÚTRL FF UK)

Tématem předložené studie jsou překlady z francouzské literatury publikované v letech 1918–1929. Práce o rozsahu 70 stran (včetně Seznamu použité literatury) je doplněna přílohou Korpus bibliografických dat.

Cílem diplomové práce O. Sobotky je popis a analýza recepce francouzské beletrie v českých knižně vydaných překladech ve sledovaném období včetně pohledu na nakladatele jako zprostředkovatele mezi oběma kulturami.

Kapitola věnovaná metodickým východiskům vyčerpávajícím způsobem mapuje stav dosavadního výzkumu a podává náležité shrnutí existující odborné literatury ke zpracovávané problematice. Část věnovaná korpusu vymezuje kritéria sběru bibliografických dat a způsob, jakým s nimi předložená studie následně pracuje. (Drobná poznámka: v případě uvádění autorství Českých teorií překladu by měl být jako autor uváděn pouze Jiří Levý – Jiří Honzík by měl být uváděn nanejvýš jako editor konkrétního vydání Levého knihy, nikoli jako spoluautor, s. 10, 69.)

Jádro práce tvoří kapitoly Výsledky statistického zpracování dat a Překlady francouzské literatury 1918–1929. Obě tyto části představují velmi cenný příspěvek k pohledu na překlady francouzské beletrie a na česká nakladatelství ve zkoumaném období. O. Sobotka prezentuje sebraná data z více úhlů pohledu a v zájmu názornosti a přehlednosti svých analýz využívá tabulek a grafů. Daří se mu podat velmi konkrétní obraz situace na dobovém knižním trhu. Takto získané poznatky – jako např. konstatování týkající se Victora Huga, který je v Čechách vnímán víc jako klasický prozaik, tedy opačně než ve Francii (s. 52) – jsou z pohledu dějin českého překladu cennými plody práce odvedené právě na statistickém zpracování a analýze dat.

Poznámky k této části práce: s ohledem na způsob uvádění ostatních francouzských autorů by jméno „Jammes Francis“ mělo figurovat ve stejném pořádku (křestní jméno, příjmení), tedy Francis Jammes (s. 24); u Zaorálkova překladu Chateaubriandovy Ataly na s. 43 bych uvítala uvedení roku (1926); údaj týkající se Dumasových Tří mušketýřů má být zřejmě 1918–1925 (nikoli 1915), dále bych zde doporučila doplnit explicitaci: Tři mušketýři vycházeli „v tomto období“ nejprve... (v tomto případě šlo nejspíš o reedici překladu, který Vrchlický vytvořil již v roce 1903, tehdy za něj dostal honorář od nakladatele, takže musel být publikován – svědectví o tom podává Albert Pražák v knize Vrchlickému nablízku). U jména spisovatele Rogera Martin Du Gard je křestním jménem pouze Roger, z toho důvodu nelze zkracovat na R. M. Du Gard (s. 55). První Nobelovu cenu za literaturu dostal francouzský básník Sully Prudhomme, a to roku 1901, Mistral ji dostal r. 1904 (s. 57).

Další drobné nedostatky formální povahy:

- U odkazu na knihu F. Morettiho (s. 8) mi chybí bibliografické údaje (kdy a kde uvedená publikace vyšla);
- příjmení E. Burgeta má na jednom řádku (s. 9) dvě podoby;
- u bibliografických údajů týkajících se zdrojů, s nimiž se ve studii pracuje, by měla být jména autorů uváděna jednotně v pořadí: příjmení, jméno i u odborných děl, která mají více autorů (s. 10, 11, 16, 18, 23, 24, 25, 53, 54, 62, 63, 69, 70);
- dodržovat jednotnost při uvádění dat narození a úmrtí spisovatelů (správně je pomlčka, v tabulkách však převažuje spojovník)
- čtyři překlepy u jmen francouzských spisovatelů v tabulce na s. 34
- na s. 36 vypadla osmička u letopočtu 1928.

Předložená diplomová práce Ondřeje Sobotky je velmi přínosným příspěvkem k dějinám českého překladu. Považuji ji za průkopnickou, neboť je první svého druhu, která je založena na statistickém zpracování dat a jejich odborné analýze. Z toho důvodu považuji výše uvedené drobné nedostatky za formální a snadno opravitelné.

Magisterskou diplomovou práci Ondřeje Sobotky doporučuji k obhajobě a hodnotím ji **výborně**.

